

[Socialministeren.]

Landbrugskrisen i Forbindelse med den store Arbejdsløshed Skylden for den chanceløse Ungdoms og for Resten mange andres Tilflytning til Byerne. Den foregaar for øvrigt ogsaa i alle de Lande, hvor der ikke kendes nogen Socialreform. Derfor glædede det mig at høre forskellige Udtalelser fra ærede Medlemmer om dette Spørgsmaal, særlig fra det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, der saa afgørende tog Afstand fra disse Paastande om Socialreformen som værende Skyld i Tilflytningen; der ogsaa efter hans sagkyndige Opfattelse skyldtes Landbrugskrisen med tilhørende slette Udsigter og daarlige Lønninger. Ganske tilsvarende Udtalelser er for nylig fremsat af Godsejer, cand. polit. Juncker i Morgenberingeren for 5. ds. samt af Nazisten Grev Knuth i et andet Blad. Desuden henviser jeg til de nærmere Udtalelser fra de ærede Medlemmer Hr. Levinsen og Hr. Fr. Andersen (Holbæk A.).

Selv om man altsaa ser bort fra det agitatoriske og de mange løse Paastande om Socialreformen i Stedet for Krisen som Aarsag til det sidste Aars lidt stærkere Tilflytning til Byerne, er det ingenlunde hermed min Mening at ville afvise Spørgsmaalet om, hvorvidt Socialreformens Bestemmelser paa dette Omraade i øvrigt er rigtige, eller hvilke Ændringer der kunde tænkes. En rent saglig Diskussion om Opholdskommunereglerne er naturligvis altid berettiget, men har bare meget lidt med alt det agitatoriske Rabalder at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby var i saa Henseende over for det ærede Medlem Hr. Villumsen inde paa en mærkelig og en meget farlig Betragtning, idet han paa Sp. 438 med Henblik paa Tilflytterproblemet udtalte, at Socialreformen altsaa gør det muligt, gør det lovligt at flytte til Byerne.

„Hvis det var ulovligt, formoder jeg, at de paagældende Bykommuner vilde tilbagevise Tilstrømningen — naturligvis; men det kan de ikke, for det har de ingen Lovhjemmel til. Ja, men det er jo netop det, vi har sagt, at saa maa man lave Loven om“.

siger det ærede Medlem Hr. Kristen Amby. Se se, man skal altsaa til at indføre egentlig Stavnsbaand her til Lands. Det er første Gang, jeg direkte har hørt det fra Det konservative Folkepartis Side. Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby gaar i øvrigt ud fra en fundamental Misforstaaelse, naar han tror, at Socialreformen har gjort det lovligt at flytte ind til Byerne. Det har virkelig altid været lovligt. Kun i et eneste

— et eneste — ganske betydningsløst Tilfælde: i den tidligere Fattighjælpslovs § 51, 6te Stykke, var det forbudt at flytte, eller rettere krævede Flytning baade Fraflytnings- og Tilflytningskommunens Samtykke, nemlig naar det drejede sig om dem, der nød vedvarende Fattighjælp i deres Forsørgelseskommune. Men det er virkelig ikke det Klientel, der nu flytter til Byerne.

Der kunde det ærede Medlem Hr. Kristen Amby — hvis han vidste det — sige: Men kunde man da ikke fra Tilflytningskommunens Side forlange Tilflytterne hjemsendt tidligere? Jo, det kunde man i visse Tilfælde, ganske vist for Familieforsørgere kun inden for meget snævre Rammer, og principielt aldrig til Fraflytningskommunen, men til Forsørgelseskommunen, der maaske var en Kommune, der økonomisk sad meget værre i det end Tilflytningskommunen, og som paagældende meget ofte overhovedet ingen Tilknytning havde eller havde haft til — særlig paa Grund af de indviklede Regler om den legale Fødekommune, Barnemoderens Timaanedersdag o. s. v., o. s. v.

Hjemsendelsesinstituttet var inhumant, førte ofte til latterlige Resultater og var i Virkeligheden mindre og mindre brugt, endog for Hjælpekasserne i større og større Udstrækning afløste Fattighjælpen, og jeg tænker ikke, at nogen her — heller ikke det ærede Medlem Hr. Kristen Amby — ønsker at genoplive den afdøde. Altsaa: *Praktisk* taget var det lige saa lovligt at flytte til og fra en By før som efter Socialreformen. Selvfølgelig kendte man lige saa vel dengang som nu Tilflytning til Byerne ogsaa af Personer, der var arbejdsløse eller af anden Grund var i Trang, og selvfølgelig var man i Tilflytningskommunen — praktisk taget Byerne, særlig de store — lige saa lidt som nu glad ved denne Invasion af Personer, der ikke kunde faa Arbejde eller paa anden Maade klare sig selv. Hvorledes søgte man da at værge sig? Ved en hel Række Konstruktioner vedrørende Forholdet mellem den faktiske og den retlige Opholdskommune, som man — gennem en lang Række af ministerielle Afgørelser — lod bære den Del af Udgifterne, som efter Loven paahvilede den faktiske Opholdskommune. Ved Siden af denne Fremgangsmaade til Modvirken af brøgede Byrder for Tilflytningskommunen brugte man, efterhaanden som Hjælpekassebevægelsen tog Fart, at lade den paagældende Tilflytter være i Karantæne en vis Tid, 3—6 Maaneder. Dette var ganske vist i direkte Strid med baade Hjælpekasselovens Aand og Bog-